

Интеграцийны тэндэнгүй
ва үдаскана ленни
падрыхтойки студэнтай-
дэфектологай
ва умовах нацияналынага
айгаджэння

ВБК 74.3.

Рэдакцыйны савет: Л.І.Алексіна, Т.А.Грыгор'ева (адказны рэдактар),
З.А.Апацкая, З.Р.Ермаловіч

У зборніку змешчаны матэрыялы Рэспубліканскай канферэнцыі "Інтэграцыйныя тэндэнцыі ў прафесійнай падрыхтоўцы студэнтаў-дэфекталагаў ва умовах нацыянальнага адраджэння", якая праходзіла ў г.Мінску з 15 па 16 снежня 1992 г.

Матэрыялы канферэнцыі абагульняюць вопыт удасканалення падрыхтоўкі студэнтаў ва умовах інтэграцыйнага падыходу да выкладання спецыяльных дысцыплін, удасканалення сувязі "інстытут - дзіцячая ўстанова", вызначэння і актыўнага фарміравання прафесійна значных інтэграцыйных уменняў і якасцей будучага дэфекталага.

Зборнік прадстаўляе інтарэс для супрацоўнікаў дэфекталагічных факультэтаў і для практычных працаўнікоў спецыяльных дзіцячых устаноў.

хічної дзейнасці, але і ўменне растлумачыць прычыны іх узнікнення, асаблівасці праяўлення асобы школьніка, прагназаваць магчымасці яе развіцця.

І.М. Логінава

Удасканаленне падрыхтоўкі студэнтаў па псіхалагічнай дыягностыкі

Адным з галоўных напрамкаў удасканалення падрыхтоўкі студэнтаў па псіхалогіцы з'яўляецца развіццё іх лагічнага мыслення пры вырашэнні задач дыферэнцыяльнай дыягностыкі. Найбольш паспяхова, на наш погляд, гэта можа ажыццяўляцца ў час навучання студэнтаў планаванню дыягнастычнага даследавання, аналізу атрыманых матэрыялаў. Плануючы эксперымент, студэнт вучыцца аргументавана адбіраць сродкі дыягностыкі, зыходзячы з таго, што

- выбар методык вызначаецца з улікам рабочай гіпотэзы эксперыменту (у залежнасці ад катэгорыі дзяцей з адхіленнямі ў развіцці: ЗПР, АНМ, разумовая адсталасць і інш.);

- спалучэнне методык павінна забяспечыць поўнае і ўсебаковае даследаванне структуры дэфекта, пры гэтым выдзяляць у ёй асноўныя моманты;

- выкарыстанне блізкіх па напрамку методык павышае надзейнасць атрыманых вынікаў;

- улічваецца ўзрост, адукацыя, некаторыя асабістыя рысы дзіцяці і час, алведзены на даследаванне.

Асноўнай мэтай абследавання пры вырашэнні задач назалагічнай дыягностыкі з'яўляецца выяўленне і дэталёвае апісанне патапсіхалагічнага сіндрому, раскрыццё сувязей асобных парушэнняў (сімптомаў), якія праяўляюцца ў паводзінах, эмацыянальных рэакцыях, пазнавальнай дзейнасці. Трэба памятаць, што пры гэтым не назіраецца простага пераходу вынікаў эксперыменту ў дыягназ. Разглядаючы атрыманы ў эксперыменце матэрыял, студэнт павінен правесці яго аналіз, параўнанне, абагульненне. Мы лічым карысным прыбегчы да схемы такога аналізу, падзенай Л.С. Выгоцкім, які прапановаў ісці ад сімптаматалогіі развіцця да дыягназу (сіндрому), а потым зноў вяртацца да механізму сімптэмаўтварэння, даючы прычыннае абгрунтаванне чаховежанню гэтых парушэнняў.

Такія падыходы даць магчымасць у курсе дыягностыкі пазбегнуць паўтараў, абагульніць і надаць новую якасць ведам студэнтаў па дзіцячай псіхопаталогіі, клініцы разумовай адсталасці,